„Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) nás naučil kázání potřeby

‘Abdulláh Ibn Mas’úd (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl: „Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) nás naučil kázání potřeby: Chvála Bohu, jen Jeho o pomoc žádáme, o odpuštění prosíme a k Němu se utíkáme před zlem sebe samých. Koho Bůh uvede na správnou cestu, toho nikdo nesvede a toho, kdo bloudí, nikdo neuvede na správnou cestu. A vyznávám, že není boha kromě Boha, a vyznávám, že Muhammad je Jeho služebník a posel. {Lidé, bojte se Pána svého, jenž stvořil vás z bytosti jediné a stvořil z ní manželku její a rozmnožil je oba v množství velké mužů i žen. A bojte se Boha, v Jehož jménu se vzájemně prosíte, a dbejte na pravidla o pokrevních svazcích, neboť Bůh zajisté nad vámi je pozorovatelem.} [Ženy: 1] {Vy, kteří věříte! Bojte se Boha bázní, jež Mu přísluší, a neumírejte jinak, než když jste se do vůle Jeho odevzdali!} [Rod ‘Imránův: 102] {Vy, kteří věříte! Bojte se Boha a mluvte slova přímá! Bůh pak pro vás zlepší skutky vaše a odpustí vám hříchy vaše. A kdo poslouchá Boha a posla Jeho, ten již dosáhl úspěchu nesmírného.} [Spojenci: 70-71]"

[Správný(Sahíh)] [رواه أبو داود والترمذي والنسائي وابن ماجه وأحمد]

‘Abdulláh Ibn Mas’úd (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) je naučil kázání potřeby. To je kázání, které se říká (arabsky) na začátku důležitých událostí, například uzavření manželství, nebo na začátku pátečního kázání atd. Toto kázání obsahuje velké a důležité významy, například že Bůh si zasluhuje všechny druhy chvály, dále žádost o pomoc pouze Boha, který nemá žádného společníka, skrytí a odpuštění hříchů a utíkání se k Bohu před každým zlem, včetně zla sebe samého. Poté Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) vysvětlil, že na správnou cestu uvádí jen Bůh a koho Bůh uvede na správnou cestu, toho nikdo nesvede a toho, kdo bloudí, nikdo neuvede na správnou cestu. Poté řekl vyznání víry, že jediný pravý, který si zaslouží uctívat, je Bůh, a vyznání poselství, že Muhammad je služebník Boží a Jeho posel. A zakončil toto kázání verši z Koránu, které zahrnují nařízení bát se Boha konáním toho, co nařídil, a vyhýbáním se tomu, co zakázal, z touhy po Jeho tváři, a že odměnou toho, kdo toto konal, je napravení skutků a slov, odpuštění hříchů, dobrý život na tomto světě a získání ráje v soudný den.

http://sunnah.global/hadeeth/cs/show/58060